

PILCH PIOTROWSKI & PARTNERZY

ADWOKACKA SPÓŁKA PARTNERSKA

Kraków, dnia 30 września 2020 roku

Sąd Rejonowy w Częstochowie
IV Wydział Karny
ul. Dąbrowskiego 23/25
42 -202 Częstochowa

Sygn. akt IV K 90/20

Adwokat Marcin Piotrowski
Obrońca Piotra Derejczyka
oskarżonego o czyn z art. 212 § 1 k.k

ODPOWIEDŹ NA AKT OSKARŻENIA

Działając w imieniu oskarżonego na podstawie pełnomocnictwa, którego odpis zalega w aktach sprawy na podstawie art. 338 § 2 k.p.k

składam odpowiedź

na akt oskarżenia z dnia 8 stycznia 2020 roku skierowany przez oskarżyciela prywatnego Wiolettę Skoczylas do Sądu Rejonowego w Częstochowie przeciwko Piotrowi Derejczykowi oskarżonemu o czyn z art. 212 § 1 k.k.

UZASADNIENIE

Piotr Derejczyk został oskarżony o to że w październiku 2019 roku w miejscowości Miedźno w celu poniżenia oskarżycielki prywatnej w opinii publicznej i narażenia jej na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu, rozgłaszał przeciwko niej publicznie nieprawdziwe zarzuty wyrażające się w twierdzeniach że:

1. pobrała od grup pielgrzymkowych kwotę około 1.200 zł działając na szkodę kierowanej przez nią placówki, a także że
2. przekraczając zakres posiadanego przez siebie pełnomocnictwa podpisała w dniu 20.08.2019 roku protokół uruchomienia kotła w ramach prac związanych z termomodernizacją budynków szkolnych, czym uniemożliwiła Gminie dokonania kontroli prawidłowości przeprowadzonych czynności, czym mogła doprowadzić Gminę do konieczności poniesienia znacznych kosztów w razie wystąpienia wad czy usterek, oraz że

zamiast wyremontować plac zabaw to Pani Dyrektor Skoczyła podjęła decyzję o przebudowie gabinetu dyrektora. Blisko 150.000 zł zostało wydane na ten remont. tj. o czyn z art. 212 § 1 kodeksu karnego.

Z tak sformułowaną treścią aktu oskarżenia nie sposób się jednak zgodzić, albowiem zarzuty podnoszone przez oskarżycielkę w akcie oskarżenia nie polegają na prawdzie. Aby w pełni odnieść się do stawianych oskarżonemu zarzutów, należy odnieść się po kolei do wszystkich rzekomych twierdzeń i wypowiedzi jakie miały rzekomo paść z ust oskarżonego.

I.

Ustosunkowując się w pierwszej kolejności do zarzutu dotyczącego faktu, iż oskarżycielka prywatna pobrała od grup pielgrzymkowych kwotę około 1.200 zł to takie słowa nigdy nie padły z ust oskarżonego. Aby zrozumieć kontekst i okoliczności zdarzenia należy cofnąć się do grudnia 2019 roku. Wówczas to oskarżony sprawując do dnia dzisiejszego funkcję Wójta Gminy Miedźno powziął informację, iż grupy pielgrzymkowe, które nocowały w Zespole Szkolno – Przedszkolnym w Miedźnie ponosiły z tego tytułu opłaty, które były pobierane przez bliżej nieustalone osoby. Stąd w dniu 31 grudnia 2019 roku Wójt mając na uwadze fakt, iż odpowiada on za finanse publiczne gminy oraz podległych mu jednostek i ponosi z tego tytułu odpowiedzialność złożył zawiadomienie na Policję o możliwości popełnienia przestępstwa przywłaszczenia mienia w kwocie 1.500 zł na szkodę instytucji jaka jest Zespół Szkolno – Przedszkolny w Miedźnie polegającego na przyjęciu oraz nieudokumentowaniu tych środków pieniężnych pochodzących od grup pielgrzymkowych nocujących w w/w szkole w roku 2018 bez ich ujęcia w księgach rachunkowych oraz niewykazania jako przychodu w myśl obowiązujących przepisów podatkowych, co stanowiło również naruszenie przepisów w zakresie jawności, rzetelności i transparentności gospodarki finansowej jednostki publicznej.

Już samej treści tego zawiadomienia wynika, iż oskarżony nie wskazywał żadnej konkretnej osoby, która miałaby się dopuścić popełnienia tego przestępstwa. Nie ulega jednak wątpliwości, iż ze zgromadzonego w toku prowadzonego postępowania przygotowawczego materiału dowodowego wynika, że takie kwoty za nocowanie w Zespole Szkolno – Przedszkolnym w Miedźnie były pobierane. Potwierdzają to zeznania zarówno świadka Konrada Dreszler, jak i Kamila Jakubowskiego.

Dowód:

- zawiadomienie z dnia 31 grudnia 2019 roku o możliwości popełnienia przestępstwa
- protokół przesłuchania świadka Kamila Jakubowskiego z dnia 27 lutego 2020 r. w sprawie prowadzonej pod sygn. akt PR 2Ds 487.2020 (k.12 -14)
- protokół przesłuchania świadka Konrada Dreszler z dnia 28 lutego 2020 r. w sprawie prowadzonej pod sygn. akt PR 2Ds 487.2020 (k.15 -18)
- wnoszę o zwrócenie się do Prokuratury Rejonowej w Częstochowie o nadesłanie akt sprawy PR 2Ds 487.2020

- kopia treści sms oskarżonego z Kamilem Jakubowskim

Również z powołanego przez oskarżycielkę nagrania z dnia 2 października 2019 roku, w którym to dniu doszło do spotkania oskarżonego z Przedstawicielami Rodziców w żadnym fragmencie nie pada z ust oskarżonego stwierdzenie, że oskarżycielka pobierała pieniądze od Pielgrzymów, co więcej oskarżony w trakcie rozmowy mówi cyt" (...) *problem nie polega na pobraniu pieniędzy problem polega na tym Szanowni Państwo, że nigdzie tych pieniędzy nie wykazano (...)*". W podobnym tonie oskarżony wypowiada się na ten temat na X Sesji Rady Gminy. Na żadnym nagraniu stanowiącym dowód w niniejszej sprawie oskarżony nie tylko nie wymienia wprost z imienia i nazwiska oskarżycielki i wskazuje, iż pobrała Ona kwotę 1.500 zł od pielgrzymów, ale i brak jest twierdzeń które nawet mogłyby sugerować, że oskarżycielka takie pieniądze pobrała.

Dowód:

- nagrania wskazane przez oskarżycielkę

- transkrypcja tych nagrań

- zeznania świadków:

Urszula Nowakowska ul. Wawrzynowicza 8 m. 98, 42-218 Częstochowa

Agnieszka Płackiewicz ul. Baczyńskiego 10 m. 4, 42-100 Kłobuck

Agnieszka Związek, Zbory ul. Spokojna 93, 42-110 Popów

Grażyna Borycka ul. Kasztanowa 39, 42 -122 Ostrowy nad Okszą

W oparciu o powyższe należy więc podnieść, że nieprawdziwe są więc twierdzenia oskarżycielki w tym zakresie w jakim oskarżony miał ją pomówić w oczach opinii publicznej wskazując, że pełniąc funkcję dyrektora szkoły pobrała kwotę 1.500 zł za nocowanie pielgrzymów.

II.

Odnosząc się do kolejnego z zarzutów podnoszonych przez oskarżycielkę, to należy wskazać, że w ocenie oskarżonego wypowiedziane przez niego twierdzenia polegają na prawdzie. Podtrzymuje on nadal swoje wypowiedzi w zakresie w jakim uznał, iż oskarżycielka przekroczyła zakres posiadanego przez siebie pełnomocnictwa i podpisała w dniu 20.08.2019 roku protokół uruchomienia kotła w ramach prac związanych z termomodernizacją budynków szkolnych, czym uniemożliwiła Gminie dokonania kontroli prawidłowości przeprowadzonych czynności, czym mogła doprowadzić Gminę do konieczności poniesienia znacznych kosztów w razie wystąpienia wad czy usterek.

Umowa na termomodernizację została zawarta w dniu 16 października 2018 roku na mocy tej umowy Gmina zleciła Wykonawcy w systemie zaprojektuj i zbuduj wykonanie termomodernizacji budynków Zespołu Szkolno – Przedszkolnego w Miedźnie. Prace objęte niniejszą umową były współfinansowane ze środków Funduszy Europejskich. W ramach zawartej umowy miała być wykonana również m. in. modernizacja i wymiana kotłowni węglowej na kotły opalane biomasą (pellet) wraz z pełną automatyką i regulacją pogodową. Zgodnie z zapisem § 4 ust. 1 umowy przedstawicielem Zamawiającego do sprawdzenia jakości, rozliczenia i odbioru robót przewidzianych do realizacji tą umową byli inspektorzy

nadzoru inwestorskiego. Dodatkowo w zdaniu drugim tego paragrafu zapisano, że Zamawiający o każdej zmianie Przedstawiciela powinien zawiadomić Wykonawcę. Na piśmie najpóźniej trzy dni po jego zmianie. Jak wynika więc z treści umowy oskarżycielka nie była osobą kompetentną do tego, ażeby odbierać jakiegokolwiek prace wykonywane w ramach tej umowy nie posiadała bowiem do tego odpowiedniego pełnomocnictwa od Zamawiającego i tym samym nie była zgłoszona do Wykonawcy jako osoba uprawniona do dokonywania odbiorów. Uznać więc należy, że oskarżycielka przekroczyła swoje umocowanie podpisując w dniu 20 sierpnia 2020 roku protokół uruchomienia kotła w ramach prac związanych z termomodernizacją budynków szkolnych. Podpisując taki protokół w ocenie oskarżonego uniemożliwiła Gminie przeprowadzenie kontroli jakości prac wykonanych przez Wykonawcę. W tym miejscu należy zauważyć, co było podniesione powyżej, że prace objęte tą umową były współfinansowane ze środków Unii Europejskiej, a więc podlegały szczególnej kontroli ze strony finansowej jak i technicznej. Przy tego typu inwestycjach trzeba dochować wszelkich przewidzianych w umowie zapisów, aby później nie narazić się na jakąś odpowiedzialność odszkodowawczą względnie utratę prawa do rękojmi lub gwarancji. Na oskarżonym jako osobie pełniącej funkcję wójta Gminy tym bardziej ciąży obowiązek przestrzegania zawartej przez Gminę umowy. Nie mają tutaj także znaczenia twierdzenia oskarżycielki, że podpisywała ten protokół jako użytkownik, a nie płatnik jak również przywołane przez oskarżycielkę pisma Wykonawcy, z których wynika że inni Dyrektorzy Szkół też podpisywali takie protokoły. Nie można bowiem usprawiedliwić swojego bezprawnego działania tą okolicznością, że inni też tak robią.

W tym miejscu należy odnieść się do treści art. 213 § 2 k.k. zgodnie z którym nie popełnia przestępstwa określonego w art. 212 § 1 lub 2, kto publicznie podnosi lub rozgłasza prawdziwy zarzut: (1) dotyczący postępowania osoby pełniącej funkcję publiczną lub (2) służący obronie społecznie uzasadnionego interesu.

Przepis ten swoim zakresem obejmuje zarówno zniesławienie dokonane w typie podstawowym, jak i kwalifikowanym. Podstawowym warunkiem niepopelnienia przestępstwa pozostaje prawdziwość zarzutu. Aby jednak prawdziwość uchylała bezprawność, wymagane jest ponadto, by wystąpiły dodatkowe dwie okoliczności. Zostały one wymienione enumeratywnie w treści przepisu, przy czym dla uchylenia bezprawności wymagane jest wystąpienie łącznie z prawdziwością przynajmniej jednej z nich. Okoliczności te to skierowanie zarzutu wobec postępowania osoby pełniącej funkcję publiczną, a także sytuacja, gdy zarzut służył obronie społecznie uzasadnionego interesu. Znamię osoby pełniącej funkcję publiczną. zostało zdefiniowane w treści art. 115 § 19 k.k. Zgodnie z tym przepisem osobą pełniącą funkcję publiczną jest funkcjonariusz publiczny, członek organu samorządowego, osoba zatrudniona w jednostce organizacyjnej dysponującej środkami publicznymi, chyba że wykonuje wyłącznie czynności usługowe, a także inna osoba, której uprawnienia i obowiązki w zakresie działalności publicznej są określone lub uznane przez ustawę lub wiążącą Rzeczpospolitą Polską umowę międzynarodową. Trafny jest pogląd, że osoby pełniące funkcje publiczne muszą charakteryzować się wyższym stopniem tolerancji w zakresie możliwych naruszeń ich godności lub

czci (wyrok ETPC z 2.02.2010 r., 571/04, Kubaszewski v. Polska, HUDOC, LEX nr 551622; H. Zięba-Załucka, *Granice (nie tylko konstytucyjne) krytyki osób sprawujących funkcje publiczne*, PS 2005/7–8, s. 3). Z funkcją ich wiąże się bowiem nieodłącznie wszelka ocena, a także krytyka społeczna, co jest immanentnie wpisane w interes społeczny.

Przekładając powyższe na kanwę niniejszej sprawy wskazać należy, iż twierdzenia, które padły ze strony oskarżonego były kierowane w sytuacji, kiedy oskarżycielka prywatna była osoba pełniącą funkcję publiczną, albowiem dotyczyła chwili kiedy pełniła funkcje Dyrektora Szkoły. Stąd w ocenie oskarżonego, wypowiadając słowa o tym, iż oskarżycielka nie miała umocowania do podpisania protokołu uruchomienia kotła swoją wypowiedzią nie wypełnił znamion czynu zabronionego zdepenalizowanego w art. 212 § 1 kodeksu karnego.

Dowód:

- nagrania zalegające w aktach sprawy
- transkrypcja tych nagrań
- umowa z dnia 16 października 2018 roku na wykonanie termomodernizacji budynków Zespołu Szkolno – Przedszkolnego w Miedźnie
- protokół uruchomienia kotła
- zeznania świadka:
Jarosław Adamus ul. Gombrowicza 13 m.12, 42-224 Częstochowa

III.

Odnosząc się już do ostatniego stwierdzenia, że zamiast wyremontować plac zabaw to Pani Dyrektor Skoczyła podjęła decyzje o przebudowie gabinetu Dyrektora w ramach to również z całą mocą należy podkreślić, że które dozwolona krytyka nie realizuje znamion czynu zabronionego pomówienia.

Przede wszystkim okolicznością bezsporną jest wysokość kwoty, która w planie finansowym przeznaczona została na wykonanie prac remontowych w Zespole Szkolno-Przedszkolnym w Miedźnie (150.000,00 zł). Bezsporną również okolicznością jest, że remont gabinetu dyrektora był najdroższą pozycją w zrealizowanych pracach remontowych. Okolicznością również bezsporną jest, że oskarżony jako wójt Gminy Miedźno, tak jak z resztą każdy obywatel, ma prawo wyrazić ocenę, często krytyczną wobec osób, które pełnią eksponowane i ważne dla społeczności lokalnej stanowiska publiczne. To, że oskarżony ocenił, dodajmy krytycznie, że pilniejszą potrzebą było wyremontowanie placu zabaw przy szkole niż przeznaczenie znacznej części budżetu na remont gabinetu dyrektora nie może stanowić naruszenia prawa. Oczywistym jest bowiem, że remont gabinetu dyrektora jest potrzebny, ale niekoniecznie powinien być najdroższą pozycją w budżecie. Taka wypowiedź mieści się w ramach dozwolonej krytyki i tym samym nie wyczerpuje znamienia zniesławienia oskarżycielki w oczach opinii publicznej.

za oskarżonego - obrońca

